

„Jydsk Husmandsforening“. Disse Bemærkninger har jeg ikke selv hørt, men hvis jeg havde hørt dem, var det i alt Fald ikke faldet mig ind, at de vare møntede paa „Jydsk Husmandsforening“, idet den aldrig har givet sig af med Politik, men det eneste Grundlag for det ærede Medlems Opfattelse, at det særlig skulde være en politisk Forening, var sikkert dette, at der fra et Møde i „Jydsk Husmandsforening“ — jeg kender det ikke, det har ikke været noget Møde, hvor jeg har været til Stede — var bleven sendt en Hilsen og Tak til den højtærede Konseilspræsident. Naar jeg imidlertid oplyser ærede Medlemmer om, at den højtærede Konseilspræsident er mangeaarig Formand for Repræsentantskabet i denne Forening, vil man forstaa, at et saadant Takketelegram kan meget godt være sendt, og hvis det er sendt, er jeg fast overbevist om, at det er sendt uden nogen som helst politisk Bagtanke. Jeg skal i denne Forbindelse nævne, at der indenfor „Jydsk Husmandsforening“'s Bestyrelse, hvor jeg sidder som Formand, sidder to Mænd, hvoraf den ene ved sidste Valg stemte paa en Socialist, og den anden paa en af det ærede Medlems Partifæller, saa det tyder jo ikke paa, at vi have bestræbt os for at være rent og klart ministerielle, tværtimod, der har været — og det samme er for Resten Tilfældet indenfor Repræsentantskabet — meget forskellige politiske Afskygninger, men vi have staaet samlede om denne Sag, der er udgaaet fra Husmændenes egne Rækker i sin Tid. Jeg har nævnt det før, men det er nu saa mange Aar siden, at det maaske vil være heldigt at nævne igen, hvorledes det var Husmand Ingustinus Kristjansen i Sønder Omme, som først slog til Lyd for Sagen og fik den sat i Gang. Den tog oprindelig Sigte paa at være en Alderdoms- og Sygekasseforening. Da vi fik Sygekasseloven, var det ganske naturligt, at den Side af Virksomheden gik ud, og siden har Foreningen virket som en Alderdomshjælpeforening.

Naar det ærede Medlem vilde give det Udseende af, at det var noget tvivlsomt, om det var en Husmandsforening, der her var Tale om, fordi kun 25 pCt. vare Husmænd, og desuden gjorde opmærksom paa det — som han fremstillede det — ejendommelige Forhold, at der var 1,389 Husmænd og 1,671 Hustruer, saa at man maatte formode, at de 282 af Husmændene maatte være Mænd med 2 Hustruer hver, skal jeg sige, at hvis det ærede Med-

lem havde gjort sig den lille Ulejlighed at undersøge Sagen nærmere, vilde han være kommen til et andet Resultat. De Husmænd, der ere opførte som Husmænd, ere dem, som leve væsentlig af Jordbrug. Havde det ærede Medlem taget den næste Klasse med: Landarbejderne, hvoraf der er 300, vilde han være naaet op til et Tal, der er større end Hustruernes, idet han var naaet op til 1,689 mod 1,671. Men desuden er der jo Smaaahaandværkere i et Antal af omkring 1,000, de maa ogsaa regnes med, ikke at tale om en Del Fiskere og lignende.

Jeg har undret mig over denne Forhandling, fordi jeg, da jeg saa, at der var en samlet Indstilling, maatte antage — og det viser sig for saa vidt at være rigtigt —, at man var enig om selve Sagen, idet det ærede Medlem gentagne Gange udtalte, at han med Glæde stemte for Bevillingen. At den ikke er for stor i Forhold til, hvad man ved Sammenligning med Forholdene paa tilsvarende Omraader kunde vente, fremgaar af de Oplysninger, der have været til Raadighed for Finansudvalget, og som vise, at medens Foreningens eget Tilskud for det sidste Regnskabsaar var 16,807 Kr., bliver Statens Tilskud, selv om det forhøjes med 4,000 Kr., kun 12,000 Kr. Samtidig med, at jeg takker for denne Bevilling, skal jeg udtale, at det havde heller ikke været urimeligt, om man havde forhøjet Bidraget med endnu 4,000 Kr. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds brugte det Udtryk om de nuværendes Husmandsorganisationer, at de gik til Bunds, og det er netop det, der er ejendommeligt for „Jydsk Husmandsforening“. Den bestaar ikke alene af jorddyrkende Husmænd, men ogsaa af et stort Antal andre, nemlig Landarbejdere, Haandværkere, Indsiddere osv., som paa den Maade faa Indflydelse. Det skulde dog ingenlunde komme Foreningen til Skade paa dens gode Navn og Rygte, at den har taget saa mange med udenfor den egentlige Husmandsstand. Naar det kommer til Stykket, vil det vise sig, at i alt Fald Husmandsforeningerne af ny Oprindelse kun have jorddyrkende Husmænd som Medlemmer, fordi det er Jordbrugsformaal, de samle sig om, medens vi have taget ogsaa andre med baade af Landarbejdere og i det hele af de fattigste saa langt ned, vi kunne naa. Desværre er Tilstanden saaledes her i Landet, at der endnu findes Familier saa fattige, at de ikke have Raad til at være Medlemmer af en saadan For-